

C/2024/6674

31.10.2024

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 2 lipca 2024 r.

w sprawie E-6/23

postępowanie karne przeciwko MH

(Dyrektywa 2004/38/WE – Prawa pochodne obywateli państw trzecich – Prawo wjazdu – Przepisy krajowe ograniczające prawo wjazdu i pobytu ze względu na zarządzenie decyzję o wydaleniu wydane przed uzyskaniem statusu członka rodziny obywatela EOG – Art. 32 dyrektywy 2004/38/WE – Art. 36 dyrektywy 2004/38/WE)

(C/2024/6674)

W sprawie E-6/23, postępowanie karne przeciwko MH – WNIOSK skierowany do Trybunału przez Sąd Najwyższy Norwegii (*Norges Høyesterett*) na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, dotyczący wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson, prezes (sędzia sprawozdawca), Bernd Hammermann i Michael Reiersen, sędziowie, wydał w dniu 2 lipca 2024 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Przepisy określone w rozdziale VI dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one państwu EOG na odmowę wjazdu i pobytu na jego terytorium obywatelowi państwa trzeciego będącemu małżonkiem obywatela EOG wyłącznie na takiej podstawie, że małżonek będący obywatelem państwa trzeciego podlegał w przeszłości nakazowi wydalenia na podstawie środków krajowych nałożonych w związku z naruszeniami, które miały miejsce w przeszłości, zanim nabył on prawa do swobodnego przemieszczania się na podstawie dyrektywy, bez uprzedniego sprawdzenia, czy obecność tej osoby na terytorium państwa EOG stanowi rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społecznych w rozumieniu art. 27 ust. 2 dyrektywy.
2. Art. 32 dyrektywy 2004/38/WE nie ma zastosowania, bezpośrednio ani przez analogię, jeżeli odmowa prawa wjazdu i pobytu nie jest uzasadniona istnieniem rzeczywistego, aktualnego i dostatecznie poważnego zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.
3. Zgodność z art. 27 dyrektywy 2004/38/WE jest wymagana w szczególności wtedy, gdy państwo EOG chce ukarać obywatela państwa trzeciego za wjazd lub pobyt na jego terytorium z naruszeniem krajowych przepisów imigracyjnych, zanim zostanie on członkiem rodziny obywatela EOG. Wobec braku nowej oceny zgodnej z dyrektywą jego obecność na terytorium państwa EOG jest zgodna z prawem w świetle prawa EOG. W związku z tym osoba taka nie może podlegać sankcjom na mocy prawa krajowego za naruszenie pierwotnej decyzji o wydaleniu poprzez skorzystanie z praw pochodnych przyznanych jej przepisami dyrektywy.